

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206847
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714206847.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľky D. O., nar. XX.XX. XXXX, bytom XXX XX L.Ň. Č.. XXXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 387,81 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 23,- Eur - súdny poplatok a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene dňa domáhala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy vo výške 387,81 EUR spolu aj s príslušným úrokom z omeškania a trovy konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že zmluvou o úvere č. 6115352 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 25. 06. 2008 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov zo strany odporcu navrhovateľovi vo výške 331,94 EUR. Vzhľadom na tú skutočnosť, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver je neplatným právnym úkonom a neobsahovala náležitosti podľa § 4 odseku 2 písm. a), b), d) až j), k), l) zákona č. 258/2001 Z. z. poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nakoľko navrhovateľka odporcovi zaplatila v rámci tohto zmluvného vzťahu celkovú sumu vo výške 719,75 EUR t. z. o sumu 387,81 EUR viac ako jej bol poskytnutý úver, došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu, ktoré žiadajú vydať. Na základe týchto skutočností žiadame, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 8C/80/2014-8, ktorým zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 387,81 EUR aj s príslušenstvom.

Proti uvedenému platobnému rozkazu podal riadne a včas odporca odpor, v ktorom poukázal pre súd dôležité tie skutočnosti, že uvedený nárok žalobkyne sa stal premlčaný v subjektívnej aj v objektívnej premlčacej lehote a to v celom rozsahu dňa 20. 07. 2012. Zároveň poukázal na to, že žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie, v prípade ak by aj došlo, podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote. Vydania bezdôvodného obohatenia sa v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka môže domáhať v subjektívnej dvojročnej lehote, teda od okamihu, keď sa o bezdôvodnom obohatení účastník dozvedel. V žalobe absentujú skutočnosti, ktoré by boli rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný zdôrazňuje,

že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie ešte druhá premlčacia doba. Zároveň súd poukazuje, že odporca vo svojom vyjadrení poukazuje aj na iné skutočnosti, avšak vzhľadom na vznesenie námietky premlčania, súd sa týmito nebude zaoberať.

Súd na základe vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky k odporu zistil, že čo sa týka premlčania v subjektívnej dvojročnej lehote, pre začiatok plynutia tejto premlčacej doby sa vyžaduje skutočná a nielen predpokladaná vedomosť. Skutočná vedomosť je taká, kedy sa navrhovateľ dozvedel také skutočnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobcu na súde. Odporca nijakým spôsobom vo svojom vyjadrení nepreukázal, že od momentu, keď sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, do momentu podania jeho návrhu na začatie márne uplynula dvojročná subjektívna lehota. Neuviedol teda, kedy sa mal navrhovateľ dozvedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia.

Zároveň však poukazuje na to, že v prebiehanom spore ide v celom rozsahu o občiansko-právnu zmluvu a aplikuje sa inštitút premlčania upravený v Občianskom zákonníku konkr. v § 107 ods. 1, kde právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2 sa najneskôr právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. V prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie nedbanlivostné alebo úmyselné. V prejednávanej príhode ide podľa názoru žalobcu o úmyselné bezdôvodné obohatenie preto, že z výpisu z Obchodného registra vyplýva, od ktorého dátumu žalovaný aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov. Predmetná zmluva bola uzavretá 25. 06. 2008 t. z. takmer po 7 rokoch podnikania žalovaného v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade absencie RPMN. V čase uzavretia zmluvy so žalobcom mal žalovaný uzavretých už viac ako 250 000 zmlúv tohto typu. Podľa neho teda toto svedčí o tom, že išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Zároveň poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/178/2013 v zmysle ktorého súd poukazuje na tú skutočnosť, že na poslednej strane tohto rozsudku v odstavci 3 krajský súd vyslovuje aj to, že podľa krajského súdu tiež ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, v dôsledku čoho, sa inak trojročná objektívna lehota predlžuje na desať rokov odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Súd z písomného vyjadrenia odporcu doručeného súdu dňa 26. 11. 2014 zistil, že čo sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Prešove nesúhlasí s názorom, že by sa odporca mal údajne úmyselne bezdôvodne obohatiť. Odporca je toho názoru, že navrhovateľ vo svojom vyjadrení nijako nepreukázal úmyselné konanie. Podľa názoru odporcu úmyselné konanie je potrebné jednoznačne preukázať, avšak akýkoľvek dôkaz o úmysle žalovaného vo vyjadrení absentuje, preto takéto tvrdenie považuje za irelevantné..

Súd vytýčil vo veci dva pojednávania, jedno na deň 22.10. 2014 a druhé dňa 14. 01. 2015. Čo sa týka prvého pojednávania, v rámci tohto pojednávania právny zástupca navrhovateľky súhlasil s prejednaním veci bez ich prítomnosti a zároveň žiadal súd o zaslanie predmetného pojednávania.

Čo sa týka druhého pojednávania, tu žiadal právny zástupca navrhovateľky pojednanie odročiť a vytýčiť nové pojednanie a to z dôvodu, že sa nevie dostaviť na dnešné pojednanie, nakoľko sa v tomto termíne nachádza mimo územia Slovenskej republiky.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že uvedené ospravedlnenie z pojednávania bolo zaslané súdu dňa 13. 01. 2015 elektronickou poštou o 20.35 hod. t. j. jeden deň pred pojednávaním, pričom právny zástupca navrhovateľky si predvolanie na pojednanie prevzal dokonca už 19. 11. 2014. Podľa súdu takéto ospravedlnenie súd nemôže akceptovať, pretože nespĺňa zákonné náležitosti a takýto dôvod nie je ani ospravedlniteľný z dôvodu, že vedel viac ako 6 týždňov pred pojednávaním, že sa bude pojednávať a ani nie celý deň pred pojednávaním podal žiadosť o ospravedlnenie z pojednávania z dôvodu, že sa nevie dostaviť, pričom k uvedenej žiadosti nebolo ani uvedené, kde sa nachádza, z akého dôvodu je na zahraničnej ceste, či to bola dlhodobá plánovaná dovolenka s tým, že keby to tak bolo, mal hneď potom ako si dňa 19. 11. 2014 prevzal predvolanie na pojednanie sa ospravedlniť a žiadať preložiť pojednávania na iný, či už skorší termín resp. neskorší termín a preto z tohto dôvodu jeho ospravedlnenie

súd neakceptoval a pojednával v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti jeho klientky, ktorá sa vôbec neospravedlnila a na tomto pojednávaní aj rozhodol.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Súd na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi navrhovateľkou a odporcom zistil, že títo dňa 25. 06. 2008 uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 10.000,- Sk. Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd návrh zamietol z dôvodu, že ide o nárok premĺčaný, nebude sa bližšie uvedenou zmluvou o úvere zaoberať a ani sa nebude zaoberať tými podmienkami či hmotnoprávne tento návrh splňa náležitosti bezdôvodného obohatenia.

Na základe výpisu odporcu v rámci vedenia klientskej karty navrhovateľky bolo zistené, že táto naposledy zaplatila splátku dňa 20. 07. 2009.

Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premĺči za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premĺči za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a preto tento návrh v celom rozsahu zamietol. Predovšetkým súd poukazuje na tú skutočnosť, že čo sa týka samotnej podstaty vydania bezdôvodného obohatenia s poukazaním na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, v prípade, ak by nešlo o premlčanie pohľadávky a keby toto premlčanie nebolo zo strany odporcu namietnuté, súd by vymáhanú sumu navrhovateľke priznal. Súd mal teda preukázať to, že zo strany odporcu bol navrhovateľke poskytnutý úver, ktorý v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže v tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovali náležitosti, sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto tú sumu, ktorú navrhovateľka navyše zaplatila odporcovi by bol povinný vydať. Vzhľadom však na inštitút premlčania, ktorý má charakter ten, že premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého sa musí uplatniť nárok na súde a uplynutím tohto času tento nárok zaniká, ak je vznesená námietka premlčania, súd má za to, že nárok navrhovateľky nie je možné jej priznať, keďže odporca jej nárok namietol z dôvodu premlčania. V prípadoch, keď sa namietne premlčanie, súd neskúma samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa a v tomto prípade sa uprednostňuje hľadisko procesnej ekonómie a nevykonáva sa ďalšie dokazovanie. Čo sa týka samotného plynutia premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 a 2 právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, od kedy sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil najneskôr v zmysle odstavca 2 tohto zákonného ustanovenia za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Čo sa týka samotného odstavca 1 tohto zákonného ustanovenia, súd tu chce poukázať na tú skutočnosť, že plynutie subjektívnej premlčacej doby musí uplynúť v rámci objektívnej premlčacej doby, na ktorú poukazuje odst. 2 predmetného zákonného ustanovenia. Na základe tohto, keďže podľa súdu uplynula objektívna trojročná premlčacia lehota, súd na subjektívnu premlčaciu lehotu neprikladal až taký význam, t. j. kedy sa navrhovateľka dozvedela o tom, kto sa na jej úkor obohatil a že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Objektívna premlčacia lehota začína vždy plynúť od vzniku, kedy došlo k samotnému bezdôvodnému obohateniu a súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že k samotnému obohateniu došlo zaplatením poslednej splátky navrhovateľkou odporcovi a nasledujúcim dňom od zaplatenia tejto splátky t. j. od dňa 20. 07. 2009 si mohla navrhovateľka uplatniť svoje právo na súde. Od tohto dátumu začala plynúť objektívna trojročná lehota, ktorá uplynula dňa 20. 07. 2012. Na základe tej skutočnosti, že navrhovateľka uvedený návrh doručila súdu dňa 14. 05. 2014 t. j. po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty, súd návrh zamietol.

Čo sa týka poukazovania na tú skutočnosť, že podľa právneho zástupcu navrhovateľky ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré by sa malo posudzovať teda v desaťročnej premlčacej lehote, súd nemal zo strany navrhovateľky preukázať žiadne skutočnosti o úmysle odporcu sa bezdôvodne obohatiť na úkor navrhovateľky. Súd predovšetkým poukazuje na to, že tak ako to vyjadril aj právny zástupca navrhovateľky vo svojom vyjadrení k námietke premlčania, odporca podnikal v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov dosť dlhú dobu a už zo samotnej podstaty tohto podnikania len vyplýva to, že on chcel poskytnúť peniaze s tým, aby sa tieto peniaze mu nejakým spôsobom aj zo ziskom, ktorý k tomu patrí, vrátili. Uvedený zisk teda predstavovali poplatky ako aj úroky za poskytnutý úver. Z tohto dôvodu sa on v žiadnom prípade nemohol chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jeho podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície, či už ekonomickej alebo právnej v zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Preto nebolo úmyslom odporcu, ako

poskytovateľa úveru, sa bezdôvodne obohatiť, ale dôvodom na obohatenie a poskytnutie úveru je to, že on samozrejme tieto finančné prostriedky poskytuje za úroky, teda za účelom dosiahnutia zisku

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že odporcovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný, priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie a uplatňovanie práva. Uvedené trovy pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 23,- EUR.

§ 101 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 107 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z.

§ 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z.

§ 451 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).